

odnesejo! Orožništvo tudi vsega ne zmore, ko ima na stotine drugih poslov.

Prosimo gospoda bana, da odredi nekaj odločnega proti potepuhom! Svojim kmečkim so-
trpinom in trgovcem pa priporočam, da se ta-
koj zavarujejo proti vlomski tatvini. Taka za-
varovanja sprejema tudi »Vzajemna zavarovalnica«, ki je naš domač zavarovalni in slo-
venski zavod. Meni je tako zavarovanje zelo
ugodno uredil glavni zastop »Vzajemne« v Ma-
riboru. Za sedaj je edina uspešna pomoč proti
lopovom in roparjem zavarovanje proti vlom-
ski tatvini.

Po svetu

Bolgarija preureja svoje šolstvo, in sicer po nemškem vzorcu. V to svrhu je referent mini-
strstva prosvete, za pouk in vzgojo Tabakov
obiskal Nemčijo in Italijo, da je proučil tamoš-
nje šolsko ustrojstvo. Bolgarija namreč na-
merava svoje šolstvo povsem prilagoditi šol-
stvu totalitarnih držav.

Francoski tovariši: pod tem imenom je usta-
novljena v Franciji nova mladinska organiza-
cija. To mladinsko gibanje ima namen, da
združi vse francoske sile, ki so bile doslej raz-
deljene na razne politične, verske in športne
organizacije. Cilj mu je: popolna obnova Fran-
cije. V to svrhu hoče v mladini poživiti voljo,
služiti domovini brez omejitve, častno, discipli-
nirano in hrabro. Mladina je uvidela, da je
francoski in socialistični internacionalizem
pahnil Francijo v nesrečo, zato hoče v vseh
mladinskih krogih poživiti požrtvovalno ljube-
zen do domovine.

Izpoved katoliških dijakov v Švici. Katoli-
ška švicarska zveza vseučilišnikov je nedav-
no imela svojo letno skupščino v mestu Frei-
burgu. Navzočih je bilo okoli 500 samih stu-
dentov. S tega svojega kongresa so izdali ka-
toliški študenti oklic, v katerem med drugim
izpovedujejo: »Prisegamo zvestobo vsemogoč-
nemu Bogu, pod čigar očitnim varstvom je bi-
la naša domovina od začetka svoje zgodovine.
Zvesti švicarski tradiciji (izročilu) hočemo
svoje sile posvetiti ostvarjenju krščanske ide-
je. Hočemo živo krščanstvo, ki bo v današnjih
dneh nosilec preporoda. Ime božje ne sme biti
samo svečana formula (oblika) v ustavi, mar-
več mora božja volja biti najvišji zakon za-
sebnega in javnega življenja. Splošna blaginja
naj ima prednost pred zasebnim interesom.«

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospo-
darju« vsaj enega novega naročnika?

samo megleno slutila. Njene misli so zablodile od Erika
spet k Rogerju. Še vedno je lebdela pred njo njegova
visoka postava. V duhu je videla porogljiv smeh na
njegovih ustnicah. Tat! Tat! Vkradel se je v njeno last-
nino in jo hoče oropati njej in njenim mlajšim bratom in
sestram. In tega človeka je nekoč tako cenila in mu
zaupala! V dlani je pokopala obraz in šele čez dolgo
časa je mogla premagati razburjenost, ki jo je prevzela.
Nenadoma se ji je zazdelo, da je naloga, katero si je
nadela, neizvedljiva. Njene misli so treščile ob voljo tega
lopova, ki gotovo ne bo izbral sredstev v borbi zoper
njo. Potem pa je v duhu zagledala svoje brate in sestre,
za katere mora skrbeti. Roke je vzela z obraza. Njene
oči so se svetlikale v solzah. Sklenila je, da bo nade-
ljevala borbo za dosego svojih pravic, četudi bo morala
žrtvovati življenje.

Okno je bilo odprto, v sobo je prihajal etvilični duh,
ki je Marijo omamljal. Temu se je pridružil vonj svežega
gorskega zraka. Marija ga je s polnimi pljuči vdihavala.
Vstala je in stopila k oknu. Ozrla se je na skalnate
vrhove, nad katerimi so gorele zvezde. Oblaki so odpla-
vali. Pregnal jih je veter, ki je pihal od vzhoda. Nebo
je bilo jasno, polni mesec se je kopal v srebrni svetlobi.
Marija je zamišljena zrla obrise gora in nebeški obok,
ki je bil posut z milijardami zvezd.

Dolgo je sanjalar o preteklosti, sedanjosti in bo-
dočnosti. Erik Folkman ni bil deležen njenih misli. Tisti

Kako je danes na Japonskem

Dne 27. septembra je radi vedno večje po-
moči Amerike Angliji bila v Berlinu podpisa-
na vojaška trojveza: Nemčija-Italija-Japonska
s ciljem, da se prepreči ameriška pomoč An-
gliji. S podpisom te pogodbe je Japonska ne-
hote stopila pred oči skoraj vseh prebivalcev
Evrope, kajti s pogodbo je bila tako rekoč po-
tegnjena v krog vojskujočih se držav v Evropi.
Zato je prav, da si tudi bralci »Slov. gos-
podarja« ustvarijo jasno sliko o vrednosti japo-
nskega zavezništva in temu namenu naj slu-
žijo sledeče vrstice.

Ovisnost Japonske od Amerike

Odkar je v Evropi vojna, je Japonska po-
stala popolnoma odvisna od Zedinjenih držav
Severne Amerike. Od Nemčije ne more nič več
dobiti, od Anglije pa tudi ne. Leta 1939. je ja-
ponski uvoz raznih strojev, bakra, železa in
jekla iz Amerike neverjetno narasel. L. 1938.
je 56% vojnega materiala, ki so ga Japonci
uvozili, odpadlo na Ameriko in samo 21% na
Anglijo. V letu 1939. so pa Japonci kupili od
Amerike že 90% svojega celokupnega uvoza
železa in jekla, 90% gasolina, 94% avtomobil-
ov, kakor tudi velike količine specialnega je-
kla in raznega drugega blaga, tako da znaša
vsota, ki so jo Japonci plačali v letu 1939.
Američanom za kovine, nafto itd. 10 milijonov
dolarjev.

Ali more Rusija nuditi Japoncem to, kar jim
nudi Amerika?

Če bi Rusija, ki je svoje koristi zvezala s
koristmi Nemčije z nenapadno pogodbo lan-
skega leta, dala Japoncem odviske kovin iz
nafta, bi tega blaga Japonci ne imeli s čim
plačati. Oni, ki govorijo o možnosti, da se Ja-
ponska pridruži Rusiji, kažejo popolno nepo-
znanje Japonske izvozne trgovine. Japonski iz-
voz namreč sestoji v glavnem iz surove svile,
ki jo delajo iz uvoženih surovin, iz konzervira-
nih rib in sadja ter raznih otroških igračk, to-
rej iz samih takih stvari, ki jih Rusija pod
nobenim pogojem ne potrebuje in katere Rusi
sami proizvajajo v zadostni količini. Japonci
ne morejo oskrbovati Rusije s stroji, kvalifi-
ciranimi delavci in inženirji, kajti teh Japo-
ncem samim zelo primanjkuje. Z eno besedo:
Japonci ne morejo oskrbovati Rusije s tem,
kar Rusi potrebujejo, in prav tako Rusi ne
morejo nuditi Japoncem tega, kar oni potrebu-
jejo za vojskovanje.

In Kitajska?

S svoje strani bi Japonci bili pripravljeni,
nuditi Rusom velike ugodnosti, da bi s tem
prenehala ruska pomoč Kitajski. Toda malo

verjetno je, da bi Japonci pri tem uspeli prej,
preden bodo Američani začeli proti Japoncem
izvajati najstrožje ukrepe. Japonski osvaja-
valni cilji ne bodo mogli biti ustvarjeni, če bo
Rusija oskrbovala Čankajška in če bo isto-
časno Japoncem onemogočen uvoz iz Amerike.

Lahko se postavi vprašanje: Če Rusi ne mo-
rejo pomagati Japoncem, tedaj ne morejo po-
magati niti Kitajcem? Toda stvar je drugač-
na. Kitajska se v tej vojni naslanja na svojo
številčno nadmoč v ljudstvu, dočim je Japo-
nska zasnova svoje vojne pohode na moder-
nem orožju. Radi tega lahko Kitajska nade-
ljuje svoj odpor tudi z zmanjšanim oskrbova-
njem v orožju, ki ji ga nudijo Rusija, Amerika
in Anglija, dočim Japonci ne morejo zmagati
na Kitajskem, niti obdržati že osvojenega
ozemlja, če ne bodo imeli dovolj modernega
orožja in drugih za vojskovanje potrebnih pri-
pomočkov.

Namesto novega reda — nov nered

Japonska je doslej uspela samo, da ustvari
»nov nered« v vzhodni Aziji. Kitajska vlada, ki
vzdržuje zveze z demokratičnimi silami, še ve-
dno drži v šahu vse kitajske pomembnejše sile
in osebnosti. Vsi Kitajci od najnižjih do izobra-
žencev, bankirjev in srednjega stanu, žele, da
se domovina razvija na demokratični podlagi s
pomočjo inozemskih posojil in urejene trgovine
s tujino. Ako pa Amerika ne bo v dovoljni
meri delala na to, da obdrži svobodno Kitaj-
sko, bo Kitajska mnogo prej padla pod oblast
voljševizma, kot pa pod japonski fašizem.

Japonci protestirajo

Velika japonska podjetja niso od danes bila
proti vojnemu krogu, ker je industrija prav
tako kot vojska želela dobiti oblast nad bogato
Kitajsko. Dokler je zmaga na Kitajskem izgle-
dala lahka in dokler Amerika ni nastopila proti
novemu redu v vzhodni Aziji, so vsi Japonci
pričakovali koristi od zasedbe Kitajske. Toda
ameriška prepoved izvoza, kitajski odpor, ka-
terege ni konec, finančna kriza in ogromni
državni proračuni, katerih Japonci še niso ni-
kdar doživeli, je vse preobrnilo. Narod prote-
stira zaradi pomanjkanja riža, rib, zelenjave,
premoga itd., radi česar ne more delati indu-
strija, ki je vsled tega tudi spremenila svoje
mišljenje. »Suh« in lačni političarji, kakor
piše vladni tisk, so začeli dvigati glave in na-
padati vlado.

Ton tiska, ki je podvržen strogi cenzuri, na-
poveduje, da mnogi elementi smatrajo, da je
prišel njihov čas. Listi in narod so se začeli
spraševati, kdaj se bo končalo ostvarjanje no-

mož, ki se je ponovno pojavil pred njenimi dušnimi očmi,
je bil Roger Asplet, najboljši plesalec v Cruceru, mestecu,
v katerem je ona doraščala. Marija je ravno tedaj do-
zorevala v dekle in megleno začutila želje bodoče žene,
ko je spoznala Rogerja. Še vedno ga je tako videla pred
seboj kot prvega dne: pravičen moški obraz, raven nos,
črne oči, ki so plamtele ko ogenj v vetru. Te oči so jo
kmalu začarale... Rogerja je spoznala na veselici. Ne-
kakrat sta zaplesala, potem pa se je Roger ponudil za
spremljevalca. Sprejela je ponudbo in ker dotedaj iz
življenja ni poznala drugega, ko skrb za brate in sestre,
so ji mladeničeve sladke besede odpirale nov svet. Roger
se je povsod pojavljal, kjer je bila ona. Sčasoma se mu je
privadila in si dopovedovala, da ga ljubi. Roger jo je
obiskoval tudi na Walserjevem domu, ko je tam prebi-
vala, in njej je laskala njegova pozornost.

Potem je prišlo spoznanje. Na nekem izletu sta za-
ostala za družbo; nazadnje sta zašla. Ona je šele tedaj,
ko je bilo že prepozno, opazila, da je Roger uprizoril to
namenoma. Fant jo je hotel poljubiti. Branila se je in
ko je uvidela, da hoče Roger izrabiti njeno nemoč, se je
v njej vzbudilo nekaj, kar je prej dremalo. Prisilila je
Rogerju zausnico in mu povedala take, da se je umaknil.
V tem trenutku ga je zasovražila. Zbežala je. »To boš
še obžalovali,« je zaklical za njo. Zastutila je, da jo bo
prav tako sovražil ko ona njega. Roger je kmalu odpo-
toval. Kam je šel, nihče ni vedel. Njegov odhod pa tudi

vojna sanitetska služba
uporablja v čedalje več-
ji meri za prevažanje
ranjenecv letala, ki so
se izkazala že v vojni v
Gran Chacu v Juž. Ame-
riki, v španski držav-
ljanski vojni in med vojni
na Poljskem. V teh
aparatih je prostora za
osem ležečih, težko ra-
njenih oseb ali za dva
in dvajet sedečih lažje
ranjenih. — Med vožnjo
oskrbuje sanitetno oseb-
je ranjence. Letala so
pobarvana belo in ozna-
čena z rdečim križem.
Dostojno, kakor poročajo
nemški listi, rešila
letala že mnogim tiso-
čem možem zdravje in
življenje, med njimi kak-
šnim 1000 ranjenim. —
Vojake s strelji v trebuh
so mogli n. pr. v naj-
krajšem času, ki je traja-
ljal največ štiri ure, pre-
peljati v kakšen kavaret
v zaledju k operaciji. —

vega reda v vzhodni Aziji. Članek v razširjenem listu »Kokuminu« je odkrito povedal razpoloženje narodnih mas s sledečo ugotovitvijo: »Obstoji meja narodnega potrpljenja in prenašanja trpljenja. Vlada si mora postavljati cilje, katere narod v resnici lahko ustvari. Narod ne more brezskrajno trpeti. Sedanje prilike

predstavljajo dolgo pot, kateri se ne vidi konca in katera nima končnega cilja.«

Iz gornjih bežnih slik si lahko vsak bralec »Slov. gospodarja« ustvari jasno sliko o položaju Japonske z ozirom na sedanje razmere na svetu.

Kratke tedenske novice

Za predsednika novoustanovljenega banovinskega prehranjevalnega urada v Ljubljani je bil imenovan g. Franc Snoj, bivši minister, za podpredsednika pa g. inž. Lambert Muri, šef banovinskega kmetijskega oddelka.

Opazna se mrzlično diplomatsko delovanje vseh držav. Posvetovanja se vrše v Washingtonu, v Londonu, Ankari, Moskvi itd. Opazovalci pripišejo tem posvetovanjem važne posledice.

Bukarešta je zapustila 13. oktobra večina članov angleškega poslanstva. Ostali se bodo odpravili tik pred prekinjenjem odnošajev med Anglijo in Romunijo.

Po podatkih nevtralnih opazovalcev je zbranih v Romuniji 400 nemških stabelnih častnikov in 20.000 vojakov. Prišlo pa bo v Romunijo še deset divizij nemške vojske.

Po poročilih iz Londona je začela Rusija blokirati in kontrolirati obalo ob Crnem morju. Po istih poročilih je bila pri tem potopljena ena romunska in ena jugoslovanska ladja.

Madžarska se čuti po dunajski razsodbi vojaško močnejša kot Romunija, ki ima sedaj komaj 13 milijonov prebivalcev in v vojaškem pogledu povsem nemogoče meje.

Predsednik turške republike je sklical za 1. november narodno skupščino.

Mussolini je prisostvoval na svojem nadzorovalnem potovanju v minulem tednu vojaškim vajam v Crnem vrhu nad Idrijo ob navzočnosti prestolonaslednika Umberta. Iz Gorice se je podal v Padova.

V pomorski bitki v noči na 12. oktober so po italijanskih poročilih izgubili Angleži eno križarko, Italijani pa dve torpedovki in enega rušilca.

Mussolini je obiskal pred dnevi vas Baone pri Padovi, kjer živi 139 družin s 1080 otroki. Na vsako mater odpade povprečno sedem otrok.

Francoška vlada v Vichyju je sklenila, da ne sme biti zaposlena nobena poročena Francozinja. Vsak Francoz, ki je dovršil 60. leto in ne bo iskal zaposlitve, bo prejemal 3000 frankov mesečne rente.

Cene v Nemčiji so poskočile v sedanji vojni le za 3,9%, kar pomeni, da so se v prvem letu svetovne vojne dvignile cene 12 krat več kot v sedanji vojni.

V oblasti Gdansk in v zahodni Prusiji je po izjavi pokrajinskega vodje Foersterja do danes v nemških rokah 1,2 milijona hektarov zemlje, ki je bila prej poljska. Te dni se bo tam naselilo 5000 nemških družin iz Litvanske in 100.000 iz Besarabije.

Angleški ministrski predsednik Winston Churchill je bil soglasno izvoljen namesto odstopivšega Chamberlaina za predsednika konservativne — največje angleške — stranke.

Angleži bodo blokirali veliki francoski otok Madagaskar tako dolgo, dokler bo poslušen Petainovi francoski vladi. Onemogočiti hočejo otoku vsak dovoz hrane.

Neko finsko podjetje je začelo s proizvodnjo živinske krme iz celuloze.

Po ljudskem štetju v Zedinjenih ameriških državah so našli letos aprila 131 milijonov prebivalcev.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

G. župnik in duhovni svetnik K. Kumer na zadnji poti. Zadnjič smo poročali, da je umrl v Konjicah g. Karel Kumer, duhovni svetnik in upokojeni župnik. Pogreb blagopokojnega se je vršil v Konjicah 9. oktobra. Poleg ljudskih množic mu je posodilo zadnjo pot 31 gg. duhovnikov. Pogreba so se udeležili tudi mariborski gg. stolni kanoniki: Rudolf Janežič kot zastopnik škofa, dr. Ivan Žagar in dr. Jožef Mirt ter kanonik Pavel Žagar iz Nove Cerkve. V cerkvi se je poslovil od blagega rajnega konjiški g. arhidijakon Franc Tovornik, ki je podal s prižnice pregled pokojnikovega življenja in delovanja, nakar je opravil še sv. mašo za dušnico. V pogrebnem sprevedu so bili poleg izrednega števila ljudstva zastopniki vseh uradov v Konjicah: načelnika, sodišča, občine, konjiške in prihovske, davkarije in drugi številni ugledni zasebniki. Navzoča je bila tudi šolska mladina ljudske in meščanske šole z učitelstvom. Od cerkve proti pokopališču se je razvil dolg spreved, v katerem so bili tudi gasilci, Marijina družba, Dekliški krožek in Slovenski fantje v krojih ter z zastavami in pevski zbor. Od odprtem grobu sta se po opravljenih molitvah poslovila od pokojnika kanonik g. dr. J. Žagar v imenu pravz. škofa in sedanji prihovski g. župnik.

Smrt revice. V nedeljo, 6. oktobra, smo v št. Lovrencu na Dravskem polju pokopali 28 letno Anico Tumpej, p. d. Ručarjevo. Pokojna je bila revica od rojstva. Naj v nebesih uživa srečo, ki je mnogi iščejo na zemlji v bogastvu!

80 letni cerkveni ključar umrl. Pretekli ponedeljek smo spremljali na zadnji poti cerkvenega ključarja in posestnika, 80 letnega Janeza Predikaka iz Lancove vasi v župniji Sv. Vid pri Ptuj. Kako je bil priljubljen, je pričal pogreb, katerega se je vkljub slabemu vremenu udeležilo mnogo faranov. Poleg tega se je pogreba udeležila vsa tukajšnja šola, saj je bil pokojni dolga leta predsednik in odbornik krajevnega šolskega odbora, kjer je z vso verno podpiral delo šole. Bil je tudi župan prejšnje lancovske občine. Zlasti pa se je odlikoval v službi cerkvenega ključarja, ki jo je zgledno opravljal nad 40 let. Tako je ljubil svojo farno cerkev, da je lani še sam osebno zanjo pobral vso zbirco. Peš k sveti maši ni mogel iti, zato pa se je rad pripeljal z vozom. Prav milo ga je bilo takrat videti, ko je že ves sledjen rad prižgal sveče ob nedeljah pred svetim opravilom. Bil je kristjan, ki ga je danes treba iskati, vzor krščanskega moža in očeta. Upamo, da mu je Bog že prižgal za vse te zasluže večno luč. Pogreb je vodil ob asistenci dema-

tega gg. župnika in kaplana g. župnik s Ptujke gore p. Konstantin Oceppek. Pogreba sta se udeležila še p. Karel Jehušič, prejšnji tukajšnji župnik, in naš rojak p. Marjan Gojkošek. Ob odprtem grobu se je z ginjivimi besedami poslovil od rajnega p. Konstantin, pevski cerkveni zbor pa mu je zapel pesem v slovo. — Na sedmini so pogrebi zbrali 120 din za šolsko kuhinjo. Sin g. Janez Predikaka, uradnik davčne uprave v Ljubljani, pa mu je daroval 100 din za farne reveže in 50 din za šolo. Vsem za lepi dar iskrena hvala, drugim pa v priporočilo, da se tudi z malim darom spomnijo revežev in otrok ter tako najlepše počaste spomin pokojnega!

Mati trpinka umrla v Letuša. Po dolgem in mučnem trpljenju je odšla k večnemu Sodniku po plačilo Marija Zaveršnik, roj. Vodovnik. Bog jo je odpoklical ravno na prvi petek v mesecu. Koliko je rajna pretrpela za časa svoje bolezni, to ve ljubi Bog in ona sama. Imela je namreč raka na želodcu in je iskala zdravja pri raznih zdravnikih in bolnišnicah, a brez uspeha, ker je bila bolezen že preveč vkoreninjena. Pokopali smo jo prvo nedeljo v mesecu na župnem pokopališču v Braslovčah ob obilnem številu sosedov in prijateljev. Pokojna zapušta sina in hčerko, ki pa sta že oboje poročena. Blagi pokojnici sveti večna luč — svojem pa naše sožalje!

Znan vinogradnik in naš dolgoletni dopisnik umrl. V starosti 60 let je umrl pri Sv. Bolfenku na Kogu g. Robert Košar. Rajni je bil znan vinogradnik in organizator vinarskih združenj. Bil je večkrat poslan kot gospodarski izvedenec v inozemstvo ter je sodeloval pri sklepanju trgovinskih pogodb s sosednimi državami. Zadnja leta je pustil javno delovanje in je živel zase na svojem lepem vinogradnem posestvu pri bolfanski župni cerkvi. Blagi Robert je po prevratu mnogo dopisoval v »Slov. gospodarja« in se je trudil s peresom, da bi dvignil naše slovensko vinogradništvo ter kmečko vinsko trgovino. Pokopan je bil ob obilni udeležbi 11. oktobra na bolfanskem farnem pokopališču. G. Robertu svetila večna luč, žalujoči ženi naše iskreno sožalje!

V cvetu moške dobe je dne 6. oktobra v Dol. Lendavi v Prekmurju umrl Belovč Jožef, ki ga je dolgo časa mučila zavratna in huda bolezen. Pokojnik je zapustil mlado ženo in štiri nepreskrbljene otroke. Naj mu bo lahka zemlja!

Dva fanta-trpinka umrla v Galiciji pri Celju. V nedeljo, 15. septembra, je umrl v Zavrhu po hudi mučni bolezni 34 letni Franc Veber, p. Počenov Franc. Rajni je bil znan kot izvrsten

Pogostoma je bilo moč vojakom s streljivo glavo le zavoljo hitrega prevoza in hitre operacije rešiti vid. Za marsikatero ranjenca, ki še nikoli ni letel, je bil prvi polet obenem rešilni polet za njegovo življenje.

Eden glavnih vzrokov poraza v Franciji. Posebno temno poglavje predstavlja v tej evropski vojni francoska municija. Bilo je nešteto slučajev, ko je protitankovska municija odrekla v najbolj nevarnih trenutkih osredotočenih napadov nemških oklopnih enot. Slaba municija za topove, za protitankovska orožja, metalece min in strojnice je v mnogočemu pripomogla k zlomu morale francoskega vojaka. Deončarski krogi pripisujejo slabo

ni vzbudil posebne pozornosti, ker Roger v mestu ni imel prijateljev. Prišel je bil kot tujec in je tudi tujec ostal. Le med mladino, ki se je zbirala na veselicah, je imel nekaj znancev. A tudi ti niso žalovali za njim, ker je vedno nekako zviška gledal nanje.

Marija spočetka ni niti sanjala o tem, da bi mogel Roger imeti kake skrivne namene. V njem je videla samo svojega izvoljenca, ki jo nesebično ljubi in jo bo vzel za ženo. Šele po tistem nastopu na izletu in po njegovem odhodu je začela o vsem natančneje razmišljati. In čim več je mislila, tem bolj je prihajala do prepričanja, da je imel Roger z njo posebne namene. V tem prepričanju jo je utrjevalo njegovo zanimanje za zgodbo o Rajskem dolu. Kar gorel je od radovednosti in nestrpnosti ter jo nenehoma prosil, naj mu pove to zgodbo. Svojo prošnjo je utemeljeval z izgovorom, da ga take pravilne zgodbe zelo zanimajo. Verjela mu je. Na Walserjevem domu mu je razodela skrivnost, da je ona dedič Rajskega dola; na zemljevidu mu je pokazala kraj, v katerem se razprostira ta dol. Povedala mu je tudi, kake težave ima glede te posesti. Dol je odkril in si prilastil stari oče. Njegov sin, njen oče, je bil državni uradnik. Bil je bolehal in preobložen z delom, zato se ni zmenil za dedekovo odkritje. Smejal se je pretiranim govoricam o lepoti in bogastvu Rajskega dola. Podarilna listina, s katero je bil dobil stari oče v last to zemljo, se je bila izgubila. Kaj

torej pomaga dedičem Rajski dol? To bi sicer lahko dokazali, da je neki Linscott bil obdeloval dolino, težko pa bi utemeljili, da so oni pravi dediči in imajo pravico do zemlje. Rajski dol je prav za prav postal svobodna zemlja, ker nihče ni mogel z gotovostjo povedati, čigav je: Linscottov ali državni?

Linscottovi so bili prijaviili svoje zahteve po Rajskem dolu in že desetletja iščejo v zemljiških uradih podarilno listino. Nevada se je bila ravno tedaj pridružila Zedinjenim državam. Bila je divja dežela, oblasti spočetka niti niso vedele, kaj naj začno. Mesta so nastala in prešla. Zlatokopi so prišli. Srebrne rudnike so odkrili in Nevada je čez nekaj let postala v pridobivanju srebra prva dežela na svetu. Danes je vse to že preteklost; rudniki so opuščeni in nihče ne ve, kje je bil dal dedek vknjižiti svojo posest in kje se nahaja listina. To so bili divji, neurejeni časi, ki so že zdavnaj minuli.

Roger je za vse to vedel. Ona sama je nevede vzbudila v njem misel na prisvojitve te pravilne doline. Roger je bil živinski trgovec in si je vedno želel, da bi postal farmer (posestnik). Marija mu je brez zle slutnje vse povedala in pokazala. Upala je, da ji bo pomagal. Namesto tega pa je skrivaj poiskal Rajski dol in se je v njem naselil.

Te misli so mučile Marijo. Zdaj, ko se je za trenutek spomnila na Erika, ki se je zaradi nje stpel z Rogerjem,